

Nieuw Evangelicalisme – Wat is het?

Pastor John C. Helgerson, <http://www.middletonbiblechurch.org/separate/newevjh.pdf>, 1995

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (SV of HSV)
Vertaling door M.V. 27-2-2016

Terug in het vroege deel van de 20ste eeuw werd het belijdende Christendom onder protestanten (kerken, denominaties, scholen, zendingsorganismen, enz.) gradueel gecontroleerd door dezen die niet echt in de Bijbel geloofden. Deze mensen werden bekend als liberalen of modernisten. Vele ware christenen raakten erg ontsteld over de manier waarop organisaties niet langer het Evangelie van Jezus Christus leerden en verkondigden. Het “evangelie van goede werken” – het “sociale evangelie” – won aan populariteit. Mensen wilden niet horen over de hel en Gods toorn. Zij beweerden dat het idee van zonden die gereinigd werden door het bloed van Christus te bloederig was en dat dit behoorde tot de superstities van de Donkere Eeuwen.

De ware christenen deden wat zij konden om leringen uit de Bijbel te prediken en te publiceren. Zij zeiden dat je bepaalde bijbelleringen moet geloven indien je als een echte christen beschouwd kon worden. Naar deze leringen werd verwezen als de “fundamentele” doctrines – zulke dingen als de maagdelijke geboorte en de Godheid van Christus, de plaatsvervangende verzoening, Christus’ lichamelijke opstanding, en zijn werkelijke terugkeer naar de aarde (de Tweede Komst). Deze christenen werden bekend als fundamentalisten.

De leiders van de fundamentalisten werkten en predikten hard om de strijd te winnen, maar menselijk gesproken verloren zij. Zij konden de controle niet behouden over vele kerken, denominaties, religieuze scholen en zendingsorganismen. Vele fundamentalisten wisten dat de Bijbel afscheiding leert van valse leer (afvalligheid), dus verlieten zij deze organisaties en stichtten nieuwe. Sommigen zagen de gevaren en inconsistenties in van denominaties en zochten dichter te komen bij het nieuwtestamentische patroon van onafhankelijke lokale kerken.

De strijd over wiens leringen konden geaccepteerd worden en wie de kerken en organisaties zou controleren schiep een klimaat van controverse en vijandschap. In de jaren (19)40 dachten sommige christelijke leiders dat veel dingen konden opgelapt worden tussen fundamentalisten (soms conservatieven genoemd) en de liberalen. Zij voelden dat niet-christenen in de wereld, in het bijzonder wetenschappers en andere intellectuelen, zouden denken dat het Christendom dwaasheid was wanneer zij al die controverse zagen gebeuren. Men suggereerde dat, om de wereld te evangeliseren voor Christus, zij een nieuw imago moesten ontwikkelen, en daarom verzoon dr. Ockenga uit Boston de term “New Evangelicalism” (nieuw evangelicalisme) in 1948 om deze verandering te typeren. In plaats van te verklaren wat de Bijbel leert, wilden zij in discussie (dialog) gaan met mensen uit verschillende religies (of zonder religie).

Omdat het nieuwe evangelicalisme beweert mensen te winnen voor Christus, is het erg verwarrend. Haar doel lijkt fantastisch – in feite zo fantastisch dat het veroorzaakt dat mensen ongehoorzaamheid over het hoofd zien aan wat de Bijbel ons zegt te doen. Alhoewel Gods Woord duidelijk waarschuwt om af te scheiden van valse leer en ongehoorzame christenen, zeiden de nieuwe evangelicals dat die leer fout is. De manier om uit te reiken naar liberalen is zoveel mogelijk met hen samen te gaan. Zij hoopten de controle te herwinnen van organisaties door ze te infiltreren.

Niet veel mensen houden ervan te strijden. Zij willen moeilijkheden vermijden. Het nieuwe evangelicalisme is erg populair en succesvol geweest. Het idee om het Christendom prettig te maken voor de wereld heeft geleid tot vele veranderingen. Jaar na jaar zijn minder en minder dingen distinctief voor christenen. Meer en meer worden christenen zoals de wereld. Op vele manieren gaan wereldlijkheid en nieuw evangelicalisme hand in hand.

Ook doctrines veranderden. Wat begon als een compromis met de theorieën van moderne wetenschap (vormen van theïstische evolutie en de documentbronnen van de Bijbel) heeft geleid tot het verlaten van de leer van inerrantie (geen fouten in de Bijbel). Meer mensen werden verwickeld in de charismatische beweging (spreken in tongen, slain in the spirit, genezingsmeetings, enz.) wegens

deze houding van compromis. Vaak kan men zich de vraag stellen of het Evangelie wel echt wordt gepredikt. De boodschap van “God houdt van u en Hij heeft een wonderlijk plan voor uw leven” en gewoon “nodig Jezus uit in uw hart en Hij zal al uw problemen oplossen”, laat overtuiging van zonde, eeuwige straf, berouw en bekering, en het belang van het bloed van onze Heer Jezus Christus buiten beschouwing.

Nieuw evangelicalisme neigt tot mens-gecentreerd en succes-georiënteerd zijn. In feite zegt het: “Wat ook mensen ertoe brengt om ‘ja’ te zeggen tot Jezus, doe dat!” en dit zal God behagen. Dit is pragmatisme (het doel wettigt de middelen). Wat je doet is oké zolang het doel dat je tracht te bereiken maar goed is.

Bijbels fundamentalisme is God-gecentreerd en georiënteerd op gehoorzaamheid. Wij moeten God gehoorzamen, Zijn Naam verheerlijken en Zijn wil doen. Wij geloven dat wij niet enkel onze doelstellingen moeten toetsen maar ook onze methodes, aan het Woord van God. De Bijbel leert afscheiding en dan moeten we dat ook beoefenen. De new evangelical zegt dat afscheiding niet werkt (geen mensen wint voor Jezus). Die delen van de Schrift zijn blijkbaar niet zo belangrijk.

De fundamentalist gelooft dat alle aspecten van onze levens en bedieningen in harmonie moeten zijn met de Schrift, in het bijzonder consistent met de heiligheid van God. God eert getrouwheid en beloont het. Onze eigen inspanningen (wat wij bereiken) zijn “hout, hooi of stro”, en ongeacht hun volume, zullen ze opbranden in de vuren van de oordeelstroom van Christus.

Nieuw evangelicalisme gelooft in compromis en het toelaten van vermenging. Men denkt dat het oké is om onbijbelse ideeën en praktijken te tolereren. Als deze dingen niet echt van God zijn, zo redeneren zij, zullen ze uiteindelijk verslagen worden in de competitie: de theorie van de “overleving van de sterksten” – de waarheid zal altijd overwinnen. Wat wint (= wat acceptabel is voor de meeste “christenen”) moet de waarheid zijn. Bijvoorbeeld, als de meeste christenen rockmuziek accepteren als een legitieme manier om God te prijzen, of om het Evangelie te presenteren, dan moet het oké zijn, zo denken zij.

Religieuze mixtuur (wat, terloops gezegd, God haat) kan leiden tot verschrikkelijke verwarring. Billy Grahams boodschappen, vanaf het crusade platform, zijn een voorbeeld daarvan. De meeste punten van het evangelie worden ingebracht, een Evangelie dat zegt dat er slechts EEN weg is naar redding, maar, de manier waarop hij ongeredde religieuze leiders inviteert om hem te helpen in zijn crusades, de manier waarop “bekeerlingen” terug gestuurd worden naar hun kerken waar valse leer wordt geleerd, de manier waarbij hij religieuze leiders van “alle geloven” bezoekt en de pers vertelt hoe geweldig zij zijn, en de manier waarbij hij wereldlijke entertainers gebruikt om hun “getuigenissen” te brengen, creëren een impressie dat het Evangelie dat hij predikt echt niet verschilt van de geloven van de ongeredde naamchristenen. Het komt over als dat het niet een “toewijding aan Christus” is wat belangrijk is, het is gewoon de “toewijding”! “Behoud het geloof” gewoon (geloof in wat?)!

Rooms-katholieken verwelkomen nu Billy Graham en moedigen hun eigen volk aan om de crusades bij te wonen. Zij maken er zich geen zorgen over dat mensen het ware Evangelie zullen horen en ermee ophouden hun eigen kerk te vertrouwen om hen te redden. Zelfs als zij het Evangelie horen, krijgen zij enkel de boodschap dat zij verondersteld worden meer toegewijd te zijn. De bisschoppen en priesters onderrichten dan hun eigen volk om meer toegewijd te zijn aan de rooms-katholieke kerk, in het bijzonder aan de mis en de “Heilige Moeder” van God.

De modus van het nieuw evangelicalisme is als dat van een virus: erg besmettelijk. Het is overeenkomstig de menselijke natuur dat we allen succesvol willen zijn, wij willen dat de wereld ons accepteert, wij willen geen controverse. Nieuw evangelicalisme neigt ertoe om wereldlijkheid (dat erg aantrekkelijk is voor het vlees) minder kwaadaardig te maken, zelfs tot het punt dat het acceptabel wordt. Droevig te zeggen, maar zelfs wij fundamentalisten hebben soms onze standaarden laten vallen door onder de druk van de verleiding de filosofie van “het doel wettigt de middelen” te adopteren.

EEN GEREMDE GEEST

Een geremde geest is een beperkte, tegengehouden of onderdrukte geest. Een geremde geest is niet vrij om te denken.

De maatschappij meent dat de fundamentalist “enggeestig” is en een geremde geest heeft omdat hij gelooft dat de Bijbel helemaal het Woord van God is.

Echter, de moderne mens is geremd in zijn denken omdat hij geen absoluutheden kan accepteren. Hem werd geleerd te geloven dat waarheid relatief is, dat er niet zoiets bestaat als absolute waarheid. Hij kan enkel dogmatisch zijn wanneer hij beweert dat de waarheid niet echt kan gekend zijn!

De fundamentalistische christen gelooft dat God Zijn waarheid heeft bekendgemaakt door openbaring, door ons Zijn geschreven Woord te geven. De christen kan een gevoel van zekerheid en vertrouwen hebben gebaseerd op de Bijbel. Er zijn dingen waarover hij dogmatisch kan zijn. Zijn geest is verlicht!

De new evangelical, beïnvloed door het denken van de wereld, is niet vrij om Gods openbaring met overtuiging te accepteren. ZIJN geest is geremd. Hij kan niet dogmatisch zijn. Hij neigt ertoe wetenschappelijke bevestiging te vinden of populaire opinie te toetsen en nederige onderwerping aan de Schrift te weigeren. Bijbelse verwijzingen citeren kan voor hem slechts het begin van een debat inhouden in plaats van het bevredigend eind.

De apostel Petrus antwoordde de religieuze leiders van zijn dagen: “Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen” (Handelingen 5:29). God stelt gehoorzaamheid tot eerste vereiste. “Gehoorzamen is beter dan slachtoffer” (1 Samuël 15:22). Getrouwheid is belangrijker dan schijnbaar “succes” (1 Korinthiërs 4:2. Zie ook 1 Korinthiërs 3:13).

Het Nieuwe Testament geeft de duidelijke instructie dat gelovigen een zuiver, distinctief getuigenis moeten hebben voor de Heer Jezus Christus: “Wees heilig, want Ik ben heilig” (lees 1 Petrus 1:14-16). Het geeft ook specifieke aanmaning met betrekking tot leraars van valse leer, zij die moedwillig Gods Woord ongehoorzaam zijn, en/of dezen die gelovigen doen afdwalen van Gods wil.

- (Romeinen 16:17) “En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af”.
- (2 Korinthiërs 6:14) “Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis?”
- (2 Korinthiërs 6:17) “Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen”.
- (2 Thessalonicenzen 3:6) “En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft”.
- (2 Thessalonicenzen 3:14-15) “Als iemand niet gehoorzaam is aan ons woord door middel van deze brief, maak hem als zodanig bekend en laat u niet met hem in, opdat hij tot inkeer komt. En beschouw hem niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder”.
- (1 Timotheüs 6:3-5) “Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht, dan is hij verwaand, weet niets, maar heeft een ziekelijke neiging tot twistvragen en woordenstrijd. Daaruit komen voort: afgunst, ruzie, lasteringen en kwaadaardige verdachtmakingen, voortdurend geruzie van mensen die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid, omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. Wend u af van dit soort mensen”.
- (2 Timotheüs 3:2-5) “Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, groot-sprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God. Zij

hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af”.

- (Titus 3:10) “Verwerp een ketters mens na een eerste en tweede terechtwijzing”.
- (2 Johannes 10-11) “Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis en begroet hem niet. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken”.

De Schrift waarschuwt: “Vervloekt zij, die des HEEREN werk bedrieglijk doet” (Jeremia 48:10; SV en KJV). Daarom is het beangstigend om de hypocriete houding aan te nemen van het nieuwe evangelicalisme. Aan de ene kant de conservatieven en fundamentalisten ervan te verzekeren dat het aloude Evangelie wordt gepredikt, terwijl men aan de andere kant de liberalen en katholieken op de schouder klopt en zegt: “u bent oké”, is inderdaad hypocriet.

Wij vrezen dat veel meer zielen werden bedrogen tot het geloven in een valse christus, een valse geest en een vals evangelie (2 Korinthiërs 11:2-4), gebracht door Billy Graham en andere new evangelicals, dan dat er mensen geleid werden tot de levende God. Het is ook evident dat “bekeerlingen” terug verwezen werden naar liberalen en katholieken om door hen verder “gevoed” te worden. Velen kunnen daardoor een vals gevoel van redding gekregen hebben, gebaseerd op een on-schriftuurlijke “toewijding aan Christus”.

Veel belijdende christenen verwelkomen de boodschap van de “getuigenissen” van hoog opgeleiden, atleten, zakenmannen, en in het bijzonder entertainers, namelijk dat geloof in Christus alle problemen oplost en u in staat stelt om van zondige pleziertjes van de wereld te genieten zonder schuld of hierdoor schade op te lopen. Het accepteren van zo’n boodschap is een affront voor een heilige God en dit haalt ons Zijn ongenoegen op de hals.

Onze kerkleiders moeten altijd alert zijn voor de gevaren van new evangelicalism in zijn invloed op evangelisten, bijbelleraren, zendelingen, christelijke literatuur, en christelijke scholen. Wij moeten waakzaam zijn en vasthouden aan het Woord van God, omdat het soort van filosofie en de attitude waarover we spreken bij ons kan binnensluipen zonder introductie door een georganiseerd systeem. Tussen onze rebelse, zondige, Adamitische natuur en het bedrog van Satan, kan ieder van ons af-dwalen van de eenvoud die in Christus is.

“Geliefden, toen ik mij er met alle inzet toe zette u te schrijven over de gemeenschappelijke zaligheid, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de aansporing om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” – **Judas 3**.

“Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus” – **Kolossenzen 2:8**.

Zie verder:

- New/Neo/Nieuw Evangelicalisme: <http://www.verhoevenmarc.be/nieuw-evangelicalisme.htm>
- Afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm